Navodila za uporabo programskega okolja R

<u>Ustvarjanje in upravljanje s podatki</u>

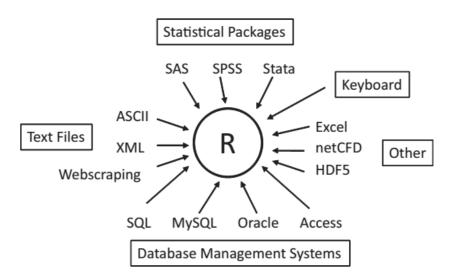
KAZALO

1 U	STVA	RJANJE PODATKOV	1
1.1	Vı	nos podatkov preko tipkovnice	1
1.2	U	važanje podatkov iz besedilne datoteke	3
1.3	U	važanje Excelovih datotek	4
1.4	U	važanje SPSS datotek	5
2 0	SNOV	VNO UPRAVLJANJE S PODATKI V R	7
2.1	In	nena stolpcev	7
2.2	Pr	eurejanje vrstnega reda stolpcev	7
2.3	Iz	ločanje določenega dela podatkov	8
2	.3.1	Izbiranje (ohranjanje) spremenljivk	8
2	.3.2	Izključevanje (opuščanje) spremenljivk	9
2	.3.3	Izbiranje določenega dela opazovanj	9
2	.3.4	Hkratna izbira spremenljivk in opazovanj	10
2.4	Sp	pajanje podatkovnih okvirjev	11
2	.4.1	Dodajanje stolpcev (horizontalno spajanje)	11
2	.4.2	Dodajanje vrstic (vertikalno spajanje)	11
2.5	U	oorabne funkcije za delo s podatkovnimi objekti	12
3 D	ODAJ	ANJE PRIPISOV PODATKOM	12
3.1	02	znake spremenljivk	13
3.2	Oz	znake vrednosti spremenljivk	13
KAZA	ALO	SLIK	
Slika 1	L : Poo	datkovne strukture, ki jih lahko uvozimo v R	1
		jevalnik podatkov (angl. Data editor)	
Slika 3	3: Ure	jevalnik podatkov z nekaj vnesenimi podatki	2

1 USTVARJANJE PODATKOV

Kot smo že spoznali, v R lahko uporabljamo različne strukture podatkov, ki smo jih imenovali objekti (vektorji, matrike, seznami, podatkovni okviri). Podatke, ki jih zapisujemo v različnih objektih, navadno pridobimo iz različnih virov in v različnih formatih. Naša naloga pa je, da znamo te podatke uvoziti v orodje za njihovo analizo, jih analizirati in poročati o rezultatih analize.

R vključuje različna orodja za uvažanje podatkov¹. Kot prikazuje Slika 1, lahko v R vnašamo podatke preko tipkovnice, lahko pa jih tudi uvažamo iz tekstovnih datotek, sistemov za upravljanje z bazami podatkov, drugih statističnih paketov in drugih.

Slika 1 : Podatkovne strukture, ki jih lahko uvozimo v R

Vir: Kabacoff, R. 2011. R in Action. Slika 2.1, str. 34.

1.1 VNOS PODATKOV PREKO TIPKOVNICE

Najenostavnejša metoda vnašanja podatkov je uporaba tipkovnice. To storimo v dveh korakih:

- 1. Izdelamo prazen podatkovni okvir (ali matriko) z imeni spremenljivk in njihovimi tipi.
- 2. Odpremo urejevalnik besedila na tem podatkovnem objektu, vnesemo podatke ter shranimo rezultat v podatkovni objekt.

Primer: Ustvarimo podatkovni okvir mojipodatki s tremi spremenljivkami: starost (številska), spol (opisna) in teža (številska):

mojipodatki<data.frame(starost=numeric(0), spol=character(0), teza=nume
ric(0))</pre>

1

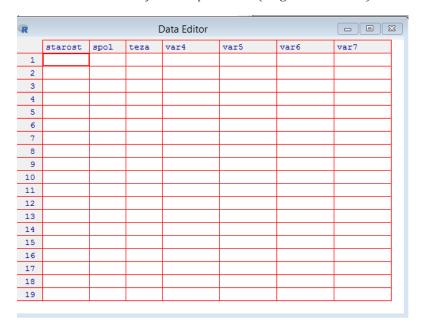
¹ Glej npr. https://cran.r-project.org/doc/manuals/R-data.pdf

Za priklic urejevalnika uporabimo funkcijo edit():

edit(mojipodatki)

Odpre se okno, ki ga prikazuje Slika 2:

Slika 2: Urejevalnik podatkov (angl. Data editor)

V to okno lahko sedaj vpisujemo podatke (Slika 3):

Slika 3: Urejevalnik podatkov z nekaj vnesenimi podatki

Pomembno!

Če uporabimo le zgornji ukaz, bomo ob zaprtju urejevalnika podatkov izgubili vse vnesene podatke. Zato je potrebno pred tem funkciji edit () prirediti neko ime, v katero se bodo shranili podatki. Npr.:

```
mojipodatki<- edit(mojipodatki)</pre>
```

Ta metoda vnosa podatkov je seveda uporabna le v primeru majhnega števila podatkov. Za večje podatkovne tabele pa navadno uporabimo katerega izmed načinov uvažanja podatkov, ki jih opisujemo v nadaljevanju.

Pogosto pa se namreč dogaja, da imamo podatke že shranjene v datoteki, ki je poljubnega formata. V nadaljevanju si bomo ogledali načine, na katere lahko v R uvozimo podatke različnih formatov (pogledali si bomo uvažanje podatkov iz najpogostejših formatov).

1.2 UVAŽANJE PODATKOV IZ BESEDILNE DATOTEKE

V besedilnih datotekah so podatki med seboj navadno ločeni s tabulatorji (.txt) ali vejicami (.csv). Takšne podatke lahko uvozimo s pomočjo funkcije read.table(). Ta funkcija prebere datoteko v obliki tabele in jo shrani kot podatkovni okvir. Osnovna oblika funkcije je naslednja:

```
mojipodatki<-
read.table(file, header=logical_value, sep='delimiter', row.names='name')</pre>
```

pri tem je: file tekstovna datoteka,

za header opredelimo logično vrednost (TRUE ali FALSE), s čimer določimo, ali datoteka, ki jo uvažamo, v prvi vrstici vključuje imena spremenljivk,

sep določa ločilo, ki ločuje podatkovne vrednosti,

row.names pa je opcijski parameter, ki določa eno ali več spremenljivk, ki predstavljajo identifikatorje vrstic

Primer 1: Uvozimo podatke iz besedilne *.txt datoteke:

```
podatki1<-read.table('POD1.txt', header=TRUE)</pre>
```

Rezultat prikličemo s pomočjo imena podatkov podatki1. Rezultat je:

Cent.heat	Age	Rooms	Area	Floor	Price	
no	6.2	5	830	2	52.00	1
no	7.5	5	710	3	54.75	2
no	4.2	5	1000	1	57.50	3
no	8.8	6	690	3	57.50	4
yes	1.9	5	900	1	59.75	5

Primer 2: Uvozimo podatke iz besedilne *.csv datoteke:

```
podatki2<-read.table('POD1.csv',header=TRUE,sep=';')</pre>
```

Rezultat prikličemo s pomočjo imena podatkov podatki2. Rezultat je:

	Price	Floor	Area	Rooms	Age	Cent.heat
1	52	2	830	5	6,2	no
2	54 , 75	3	710	5	7,5	no
3	57 , 5	1	1000	5	4,2	no
4	57 , 5	3	690	6	8,8	no
5	59,75	1	900	5	1,9	yes

Kot vidimo, se v podatkih kot ločilo pojavlja vejica. Vemo, da R za decimalno ločilo uporablja piko, zato uvoženih podatkov ne bo znal uporabljati. K sreči lahko tudi ta problem odpravimo takoj ob uvažanju podatkov tako, da v funkciji uporabimo tudi argument dec=:

```
podatki2<-
read.table('C:/POD1.csv',header=TRUE,sep=';',dec=",")</pre>
```

In rezultat je:

	Price	Floor	Area	Rooms	Age	Cent.heat
1	52.00	2	830	5	6.2	no
2	54.75	3	710	5	7.5	no
3	57.50	1	1000	5	4.2	no
4	57.50	3	690	6	8.8	no
5	59.75	1	900	5	1.9	yes

1.3 UVAŽANJE EXCELOVIH DATOTEK

V R lahko uvozimo tudi podatke, ki jih imamo shranjene v Excelovem (xlsx) formatu. Za to moramo najprej v R naložiti in namestiti paket xlsx:

```
install.packages('xlsx')
library(xlsx)
```

V nameščenem paketu uporabimo funkcijo read.xlsx(), ki ima naslednjo osnovno obliko:

```
mojipodatki<-read.xlsx(file,n)</pre>
```

Pri tem je: file pot do xlsx datoteke

n je številka delovnega zvezka, ki ga želimo uvoziti.

Primer: Uvozimo podatke iz Excelove datoteke:

```
library(xlsx)
podatki3<-read.xlsx('POD1.xlsx',1)</pre>
```

Rezultat prikličemo s pomočjo imena podatkov podatki3. Rezultat je:

Cent.heat	Age	Rooms	Area	Floor	Price	
r	6.2	5	830	2	52.00	1
r	7.5	5	710	3	54.75	2
r	4.2	5	1000	1	57.50	3
r	8.8	6	690	3	57.50	4
у∈	1.9	5	900	1	59.75	5

1.4 UVAŽANJE SPSS DATOTEK

Nabore podatkov iz SPSS (končnica *.sav) lahko uvozimo v R s pomočjo:

- funkcije read.spss(), ki se nahaja v paketu foreign ali
- funkcije spss.get(), ki se nahaja v paketu Hmisc.

Funkcija spss.get () je ohlapnejša, saj avtomatsko namesto nas določi več parametrov, ki jih je potrebno določiti v primeru funkcije read.spss(). S tem je transfer podatkov olajšan in tudi bolj konsistenten z vsemi določili, ki so zapisana v *.sav formatu podatkov.

Pred uporabo moramo tudi naložiti in namestiti izbran paket:

```
install.packages('Hmisc')
library(Hmisc)
ali
install.packages('foreign')
library(foreign)
```

Splošna oblika funkcije spss.get () je naslednja:

```
mojipodatki<-spss.get(file, use.value.labels=logical value)</pre>
```

Pri tem je: file podatkovna *.sav datoteka, ki jo želimo uvoziti;

opcija use.value.labels=logical_value pove, da naj funkcija pretvori oznake vrednosti spremenljivk v R faktorje (Opomba: v našem primeru te opcije ne uporabimo, torej opredelimo FALSE!);

Primer: Uvozimo podatke iz SPSS datoteke:

```
library(Hmisc)
```

Rezultat prikličemo s pomočjo imena podatkov podatki4. Rezultat je:

podatki4<-spss.get('POD1.sav', use.value.labels=TRUE)</pre>

	Price	Floor	Area	Rooms	Age	Cent.heat
1	52.00	2	860	5	6.2	no
2	54.75	3	710	5	7.5	no
3	57.50	1	1000	5	4.2	no
4	57.50	3	690	6	8.8	no
5	59.75	1	900	5	1.9	yes

Uporabimo še pri argumentu use.value.labels logično vrednost FALSE:

podatki4<-spss.get('POD1.sav',use.value.labels=FALSE)</pre>

Rezultat je:

F	rice Floor	? A	area Rooms	Α	.ge Cent.heat	
1	52.00	2	860	5	6.2	1
2	54.75	3	710	5	7.5	1
3	57.50	1	1000	5	4.2	1
4	57.50	3	690	6	8.8	1
5	59.75	1	900	5	1.9	2

2 OSNOVNO UPRAVLJANJE S PODATKI V R

Ko podatke uvozimo v R, moramo iz njih ustvariti novo podatkovno datoteko, ki bo zajemala spremenljivke, ki smo jih izbrali za analiziranje. V nadaljevanju so opisani določeni postopki v R, ki nam pomagajo pri urejanju podatkov.

2.1 IMENA STOLPCEV

Imena stolpcev zajemajo imena posameznih spremenljivk. Do imen stolpcev dostopamo s pomočjo funkcije names ().

```
names (podatki)
```

Ker bomo pri obdelavi podatkov in izvajanju analiz večkrat uporabljali imena stolpcev (spremenljivk), je priporočeno, da so ta imena kratka ter vsebinsko povezana s spremenljivko.

Imena lahko zamenjamo na naslednje načine:

• zamenjamo le eno ime glede na številko stolpca:

```
Npr. ime spremenljivke gndr, ki se nahaja v 2. stolpcu, spremenimo v ime spol:
```

```
names(podatki)[2]='spol'
```

• zamenjamo več imen hkrati:

Npr. imena spremenljivk cntry, gndr, ageg in yrbrn ki se nahajajo v 1, 2., 3. in 5. stolpcu, spremenimo v imena drz, spol, star, letroj:

```
names(podatki)[c(1:3,5]=c('drz','spol','star',letroj')
```

• zamenjamo vsa imena hkrati:

```
names(podatki) = c('ime1', 'ime2', 'ime3', 'ime4', 'ime5')
```

2.2 PREUREJANJE VRSTNEGA REDA STOLPCEV

Včasih želimo iz takšnega ali drugačnega razloga stolpce prerazporediti. To lahko storimo na naslednja načina:

• <u>vrstni red stolpcev preuredimo glede na zaporedno številko:</u>

```
podatki.1=podatki[c(2,6:8,1,3:5)]
names(podatki.1)
```

vrstni red stolpcev preuredimo glede na imena stolpcev:

```
podatki.2=podatki.1[c('spol','letoroj','drz')]
names(podatki.2)
```

2.3 IZLOČANJE DOLOČENEGA DELA PODATKOV

Navadno moramo iz večjega podatkovnega okvira izbrati le določene spremenljivke in ustvariti nov podatkovni okvir.

2.3.1 Izbiranje (ohranjanje) spremenljivk

Stolpec z izbrano spremenljivko lahko izberemo na dva načina:

• uporabimo lahko zaporedno številko stolpca, v katerem se vrednosti spremenljivke nahajajo:

```
podatki.3=podatki[,2]
```

Zgornji ukaz iz podatkovnega okvira podatki izbere spremenljivko, ki se nahaja v 2. stolpcu, in jo shrani v podatkovni okvir podatki . 3.

• uporabimo lahko znak \$, pri čemer levo od znaka vpišemo ime podatkov, desno od znaka pa ime spremenljivke, ki jo želimo izločiti:

```
podatki.4=podatki$spol
```

Zgornji ukaz iz podatkovnega okvira podatki izbere spremenljivko 'spol' in jo shrani v podatkovni okvir podatki.4.

Če želimo v podatkovnem okviru izbrati več kot eno spremenljivko, lahko to storimo na naslednje načine:

• uporabimo zaporedne številke stolpcev, v katerih se nahajajo izbrane spremenljivke:

```
podatki.5=podatki[,c(2:6)]
```

Ukaz iz podatkovnega okvira podatki izbere spremenljivke, ki se nahaja v 2., 3., 4,. 5. in 6. stolpcu, ter jih shrani v podatkovni okvir podatki . 5 .

• <u>ustvarimo lahko tudi vektor z imeni spremenljivk z ukazom:</u>

```
spr=c('spr1','spr2','spr3','spr4','spr5')
```

S tem v vektor spr shranimo imena spremenljivk, ki jih želimo izbrati.

Te spremenljivke iz podatkovnega okvira nato izberemo z ukazom:

```
podatki.6=podatki[spr]
```

Kombiniramo lahko tudi znaka \$ in []: z znakom \$ izločimo vektor (stolpec, spremenljivko) in tega indeksiramo z uporabo []:

```
podatki.7=podatki$spol[50:55]
```

Ukaz nam torej izpiše vrednosti izbrane spremenljivke, ki se nahajajo od 50. do 55. zaporednega mesta (torej, za 50., 51., 52., 53., 54. in 55. zaporedno enoto), in jih shrani v nov podatkovni okvir podatki.6.

2.3.2 Izključevanje (opuščanje) spremenljivk

Če želimo iz podatkov odstraniti posamezen stolpec (spremenljivko), lahko to zopet naredimo na različne načine:

• <u>ustvarimo lahko vektor z imeni spremenljivk, ki jih želimo izbrisati iz podatkovnega okvira, z ukazom:</u>

```
spr=names(podatki) %in% c('spr1','spr2')
```

S tem v vektor spr shranimo imena spremenljivk, ki jih želimo odstraniti.

Te spremenljivke iz podatkovnega okvira nato odstranimo z ukazom:

```
podatki.7=podatki[!spr]
```

• <u>uporabimo zaporedne številke stolpcev, v katerih se nahajajo spremenljivke, ki jih želimo odstraniti, in znak – (minus):</u>

```
podatki.8=podatki[c(-2,-6)]
```

Ukaz torej iz podatkovnega okvira podatki odstrani spremenljivki, ki se nahajata v 2. in 6. stolpcu. Podatke brez izločenih spremenljivk pa shrani v podatkovni okvir podatki . 8.

uporabimo lahko tudi znak \$ ter oznako NULL:

```
podatki$spr1=NULL
```

S tem ukazom določimo stolpcu z imenom 'spr1' vrednost NULL (nedefinirano).

2.3.3 Izbiranje določenega dela opazovanj

Izbira ali izključitev opazovanj (torej, vrstic) je navadno ključni vidik uspešne priprave in analize podatkov.

Opazovanja (vrstice) lahko v podatkovnem okviru izberemo na različne načine:

• <u>določimo lahko razpon vrstic, ki jih želimo izbrati:</u>

```
podatki.9=podatki[1:36,]
```

S tem ukazom izberemo podatke za spremenljivke, ki se nahajajo v vrsticah od 1 do 36 (torej, izberemo prvih 36 opazovanj) in jih shranimo v nov podatkovni okvir podatki. 9.

• Opazovanja lahko iz podatkovnega okvira izločimo tudi glede na vrednosti spremenljivk, ki jih enote zavzemajo na spremenljivkah:

```
podatki.10=podatki[which(podatki$spol=='M' & podatki$star>30),]
```

Ukaz nam iz podatkovnega okvira podatki izbere tista opazovanja, ki imajo na spremenljivki 'spol' vrednost 'M' (torej, osebe moškega spola) in na spremenljivki 'star' vrednost, ki je večja od 30 (torej, starejši od 30 let) ter jih shrani v nov podatkovni okvir podatki . 10. V novem podatkovnem okviru imamo torej podatke za vse spremenljivke za moške, starejše od 30 let.

• <u>Uporabimo lahko tudi funkciji attach() in detach(), s čimer nam ni potrebno uporabljati znaka \$:</u>

```
attach(podatki)
podatki.11=podatki[which(spol=='M' & star>30),]
detach(podatki)
```

Ukaz naredi enako kot prejšnji, le zapis je drugačen. V podatkovnem okviru podatki.11 imamo torej podatke za vse spremenljivke za moške, starejše od 30 let.

2.3.4 Hkratna izbira spremenljivk in opazovanj

Tu gre v bistvu za bližnjico pri izbiranju spremenljivk in/ali opazovanj iz podatkovnega okvira. To nam omogoča funkcija subset(), ki je najverjetneje eden od najlažjih načinov za izbiranje spremenljivk in opazovanj v podatkih.

Sledita dva primera uporabe funkcije subset ():

1. primer:

```
podatki.12=subset(podatki,star>=35|star<24,select=c(spr1,spr2,spr
3))</pre>
```

V tem primeru smo iz podatkovnega okvira podatki izbrali tiste vrstice, ki imajo na spremenljivki 'star' vrednost večjo ali enako 35 *ali* vrednost manjšo od 24. Tako smo v nov podatkovni okvir podatki. 12 shranili podatke za enote, ki so stari 35 in več ali pa so mlajši od 24 let, in spremenljivke spr1, spr2 in spr3.

2. primer:

```
podatki.13=subset(podatki,spol=='M'&star>25,select=spol:spr3)
```

V tem primeru smo iz podatkovnega okvira podatki izbrali tiste vrstice, ki imajo na spremenljivki spol vrednost 'M' *in* na spremenljivki 'star' vrednost večjo od 25. Tako smo v nov podatkovni okvir podatki.13 shranili podatke za moške, starejše od 25 let, in spremenljivke spol, spr1, spr2 in spr3.

2.4 SPAJANJE PODATKOVNIH OKVIRJEV

Kadar imamo podatke shranjene na večih lokacijah (v različnih dokumentih), jih moramo spojiti, združiti predno pričnemo z njihovo obdelavo. To lahko storimo tako, da spajamo (dodajamo) stolpce ali vrstice.

2.4.1 Dodajanje stolpcev (horizontalno spajanje)

Horizontalno spajanje je navadno uporabljeno za dodajanje spremenljivk v obstoječi podatkovni okvir.

Za horizontalno spajanje dveh podatkovnih okvirjev uporabimo funkcijo merge (). V večini primerov sta dva podatkovna okvira združena na osnovi ene ali več skupnih spremenljivk (npr. ID):

```
podatki.3=merge(podatkiA,podatkiB,by='ID')
```

Ukaz torej združi podatkovni okvir podatkiA in podatkovni okvir podatkiB na osnovi spremenljivke 'ID'.

Določimo lahko tudi več kot eno skupno spremenljivko, na osnovi katere spajamo podatke:

```
podatki.3=merge(podatkiA, podatkiB, by=c('ID', 'Country'))
```

Kadar spajamo matrike podatkov ali podatkovne okvire horizontalno, pri tem pa nam ni potrebno določiti skupnega ključa (skupne spremenljivke, na osnovi katere podatke spajamo), lahko uporabimo tudi funkcijo cbind():

```
podatki.4=cbind(podatkiA,podatkiB)
```

Ta funkcija nam horizontalno združi objekta A in B. Da bo funkcija delovala pravilno, morata imeti oba objekta enako število vrstic ter biti urejena v enakem vrstnem redu.

2.4.2 Dodajanje vrstic (vertikalno spajanje)

Vertikalno spajanje je navadno uporabljeno pri dodajanju opazovanj v podatkovni okvir.

Za vertikalno spajanje dveh podatkovnih okvirjev uporabimo funkcijo rbind ():

```
podatki.5=rbind(podatkiA,podatkiB)
```

Podatkovna okvira, ki ju spajamo s to funkcijo, morata vsebovati iste spremenljivke, ni pa potrebno, da sta urejena v enakem vrstnem redu.

Če podatkovni okvir A vključuje spremenljivke, ki jih v podatkovnem okviru B ni, potem je pred spajanjem potrebno:

izbrisati dodatne spremenljivke v podatkovnem okviru A

ali

• ustvariti dodatne spremenljivke v podatkovnem okviru B in njihove vrednosti nastaviti na NA (manjkajoče vrednosti).

2.5 UPORABNE FUNKCIJE ZA DELO S PODATKOVNIMI OBJEKTI

Funkcija	Namen
length(object)	število elementov / komponent
dim(object)	dimenzija (razsežnost) objekta
str(object)	struktura objekta
class(object)	razred oziroma tip objekta
mode(object)	na kakšen način je objekt shranjen
names(object)	imena komponent objekta
c(object, object,)	združi objekte v vektor
cbind(object, object,)	združi objekte po stolpcih
rbind(object, object,)	združi objekte po vrsticah
object	izpiše objekt
head(object)	prikaže prvi del objekta
tail(object)	prikaže zadnji del objekta
ls()	izpiše trenutne objekte, ki so na voljo
rm(object, object,)	izbriše enega ali več objektov
newobject<-edit(object)	uredi objekt in ga shrani kot newobject
fix(object)	uredi na mestu

3 DODAJANJE PRIPISOV PODATKOM

Navadno so nam pri analiziranju podatkov in interpretiranju rezultatov v precejšnjo pomoč imena, ki so pripisana tako spremenljivkam, kot tudi njihovim vrednostim. Navadno se pripisi

torej nanašajo na dodajanje opisnih oznak imenom spremenljivk in opisnih oznak vrednostim kategoričnih (opisnih) spremenljivk.

3.1 OZNAKE SPREMENLJIVK

Sposobnost R-ja za ravnanje z oznakami spremenljivk je precej omejena. Pomagamo si lahko le tako, da uporabimo opisno oznako spremenljivke kot ime spremenljivke. V funkcijah, ko uporabljamo spremenljivko, pa uporabljamo kar indeks njenega položaja v podatkovni tabeli (torej, št. stolpca).

Če se spomnimo primera, ko smo obravnavali način, na katerega podatke v R vnašamo preko tipkovnice, denimo, da želimo za spremenljivko starost uporabiti opisno oznako »Starost ob hospitalizaciji (v letih)«.

To lahko naredimo s pomočjo funkcije names () na naslednji način:

```
names(mojipodatki)[1]<-'Starost ob hospitalizaciji (v letih)'</pre>
```

Rezultat je:

Seveda je to novo ime predolgo, da bi ga uporabljali vsakič, ko kličemo to spremenljivko v različnih funkcijah. Zato se v teh primerih raje sklicujemo na to spremenljivko kot:

```
mojipodatki[1],
```

opisna oznaka Starost ob hospitalizaciji (v letih) pa se bo izpisala v vsakem izpisu, v katerem se pojavlja ta spremenljivka.

3.2 OZNAKE VREDNOSTI SPREMENLJIVK

Če želimo opisnim oz. kategoričnim spremenljivkam pripisati opisne oznake vrednosti, lahko uporabimo funkcijo factor ().

V primeru spremenljivke spol želimo vrednosti m pripisati oznako 'moški', vrednosti z pa oznako 'ženska'. Opisne oznake vrednosti lahko pripravimo na naslednji način:

```
mojipodatki$spol<-
factor(mojipodatki$spol,levels=c('m','z'),labels=c('moski','zenska')
)</pre>
```

Rezultat je:

teza	spol	starost	
75	moski	25	1
52	zenska	30	2
15	zenska	18	3